

minden alkalommal új dolgokat vehetünk észre. A fotókat időrendi sorrendbe is rendezhetjük, amivel a fa életének egy rövid időszakáról kapunk képet.

Ha rajzolunk – Vigyünk magunkkal vázlatfüzetet vagy rajzlapot és ceruzákat, festéket. Rajzolhatunk vázlatokat a levelekről, ágakról, megfesthetjük az egész fát, vagy rajzolhatjuk azt is, hogy milyen gondolatokat ébreszt bennünk újdonsült barátunk. Ne aggódjunk, ha

nem lesz részletes és valóságos rajz – a cél az, hogy a képzeletünkben és elménkben élő fánkat varázsoljuk a papírra.

Osszuk meg az élményeinket – Amikor már egy ideje megfigyeltük a fánkat, számoljunk be tapasztalatainkról a témára érzékeny barátunknak, családtagoknak vagy olyan valakinek, aki ért a növényekhez, esetleg egy helyi arboristának, aki számos információval segíthet még jobban megismerni a kiszemelt fát.

*Fordítás és összefoglaló:
Antal Orsolya, GreenDependent*

Megjelent a Kislábnymom hírlevél 2018. júliusi (108.) számában.

Eredeti megjelenési helyén az írás internetes hivatkozásokat is tartalmaz, ezeket a következő címen találhatja meg az érdeklődő olvasó: www.kislabnyom.hu.

Az erdők védelmében

Hazánk legnagyobb részén az erdő magától értetődően jelen van az életünkben: közelségével, látványával, szolgáltatásaival. Annyira mindennapos, annyira hétköznapi jelenség, hogy csak ritkán tudatosítjuk magunkban hatalmas jelentőségét. (Talán csak akkor kezdjük el értékelni zöldből pompázó domb- és hegyoldalainkat, amikor Horvátországból hazatérőben szembeesünk a Dinári-hegység tengerre néző oldalának vigasztalan kopárságával, ami jórészt a középkori Velence meg gondolatlan erdőirtásának eredménye.)

Hogy jobban tudjuk becsülni az erdőket, vegyük sorra, miért pótolhatatlanok az emberiség, sőt az egész földi élővilág számára.

1. Oxigént termelnek: az évente légkörbe jutó oxigénnek kb. a felét. (Nagyjából ennyit termelnek a tengerben élő növényi planktonok is.)

2. Szén-dioxidot vonnak ki a légkörből, csökkentve ezzel az

üvegházhatást. (Sajnos az emberiség fokozódó kibocsátása következtében mindezzel nem bírnak el, ezért melegszik Földünk légköre, változik az éghajlat.)

3. Lejtős területeken megfogják a talajt, csökkentve ezzel az eróziókat és a folyók, tavak eliszapolódásának veszélyét.

4. Biztosítják a hegy-, illetve domboldalakra zúduló esővíz lassúbb lefolyását, jelentősen mérsékelve az árvízveszélyt.

5. Folyamatos párologtatással növelik az általuk fedett területre hulló csapadék mennyiségét.

6. Élőhelyül szolgálnak növény- és állatfajok millióinak.

7. Nélkülözhetetlen nyersanyagokat (legfőképpen fát!), gyógy- és tápláléknövényeket, gombát, vadhúst biztosítanak az emberiségnek.

8. A természetközeli, kevésbé háborgatott erdők lehetőséget nyújtanak a kikapcsolódásra, a feltöltődésre, az erdei életközösségek és az egész erdő tanulmányozására, a teremtésben működő szervezethez való rácsodálkozásra.

Ezeket olvasva talán többekben felmerül a kétely, hogy kissé eltúlozzom az erdők szerepét, jelentőségét, ám ez nem így van! *Szinte minden korábbi vagy jelenlegi társadalmi összeomlásban jelentős vagy döntő szerepet játszott az erdők kiirtása:* gondoljunk csak a hűsvét-szigetiekre, a grönlandi vikingekre, a majákra vagy napjaink Haitijére.

Az sem véletlen, hogy az erdővel rendelkező

fejlett országok többségében feltétlenül vigyáznak az erdőkre, még az olyan sűrűn lakott, művelhető területekben roppant szűkölködő állam is, mint Japán, amelynek erdőszültsége 70% körüli.

Nagyon kellene hát becsülnünk erdeinket, udvarias, tapintatos vendégként viselkedve hallgatag, de élő fáik közt. Sajnos nem ezt lehet tapasztalni! Gyakran találkozni bántóan zajos, mindenén átgázoló csoportokkal, máskor pedig embertársaink erdőt megbecsületlenül szennyével, hulladékával: kiselejtezett hűtők, gáztűzhelyek, babakocsik, üvegek, műanyagpalackok, építési törmelékek hevernek a bokrok alján, fák tövében, gödrök mélyén. Vanak indulatos, a természetet szerető, féltő emberek, akik ilyen esetekkel találkozáskor első haragjukban megkorbácsolást, kézlevágást és egyéb drákói rendszabályokat emlegetnek, én azonban csak szomorúságot és sajnálatot érzek: sajnálom az erdőt, hogy ezt tették vele, és sajnálom az elkövetőt, hogy képes volt megtenni. *Milyen sivár lehet annak a lelki-világa, aki képes a szépet, a természetet így elrontítani! Mennyire hiányozhat belőle a felelősségérzet saját, az utódai, illetve az egész emberiség jövője iránt!*

Társadalmunk jelenlegi állapotában valóban fontosak az erdőket védő, kellő szigorúságú rendszabályok, a rendszeres ellenőrzés, a büntetés, de közben folyamatosan törekednünk kell arra, hogy a megfontolt, célirányos nevelés, felvilágosítás révén, hosszú távon ezekre ne legyen szükség.

Reméljük, idővel mindenki úgy tekint az erdőkre, ahogy azok megérdemlik azt: mint a Teremtés csodálatra méltó, nélkülözhetetlen részeire.

Zámbó Zoltán

